

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118203604
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118203604.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151 proti žalovanému A. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/X, XXX XX L. L. o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6.476,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 19Csp/3/2018-172 zo dňa 5. septembra 2019 takto

rozhodol:

I. Záhlavie rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 19Csp/3/2018-172 zo dňa 5.septembra 2019 v časti predmetu konania o p r a v u j e tak, že správne znie: „o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6.476,36 Eur“.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 19Csp/3/2018-172 zo dňa 5.septembra 2019 v napadnutom výroku II. a výroku III. p o t v r d z u j e .

III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 296,83 Eur zastavil. Vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v sume 9,24 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6.176,36 Eur od 03.05.2018 do 04.06.2018, zo sumy 5.996,36 Eur od 05.06.2018 do 02.07.2018, zo sumy 5.796,36 Eur od 03.07.2018 do 31.07.2018, zo sumy 5.616,36 Eur od 01.08.2018 do 03.09.2018, zo sumy 5.436,36 Eur od 04.09.2018 do 01.10.2018, zo sumy 5.256,36 Eur od 02.10.2018 do 02.11.2018, zo sumy 5.076,36 Eur od 03.11.2018 do 03.12.2018, zo sumy 4.896,36 Eur od 04.12.2018 do 02.01.2019, zo sumy 4.716,36 Eur od 03.01.2019 do 01.02.2019, zo sumy 4.536,36 Eur od 02.02.2019 do 01.03.2019, zo sumy 4.356,36 Eur od 02.03.2019 do 01.04.2019, zo sumy 4.176,36 Eur od 02.04.2019 do 03.05.2019, zo sumy 3.996,36 Eur od 04.05.2019 do 03.06.2019, zo sumy 3.816,36 Eur od 04.06.2019 do 01.07.2019, zo sumy 3.636,36 Eur od 02.07.2019 do 29.07.2019 a zo sumy 3.456,36 Eur od 30.07.2019 do 12.08.2019 v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

2. Súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie tým, že žalobou zo dňa 11.01.2018 si žalobca uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie sumy 6.476,36 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.476,36 Eur od 23.05.2017 do zaplatenia titulom náhrady škody za neoprávnený odber elektriny zo zariadenia pre verejný rozvod na odbernom mieste Staré Hory 364.

3. Uznesením č.k. 19Csp/3/2018-41 zo dňa 19.02.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 19Csp/3/2018-95 zo dňa 24.07.2018, právoplatnými dňa 08.07.2019 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/251/2018-102 zo dňa 30.05.2019, súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 6.476,36 Eur zastavil a rozhodol, že žalovaný v časti o zaplatenie istiny vo výške 6.476,36 Eur nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny zastavil pre prekážku litispendencie vzhľadom na to, že nárok na náhradu škody proti žalovanému z toho istého titulu a v tej istej výške bol žalobcom uplatnený v trestnom konaní (v tzv. adhéznom konaní) vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 4T/3/2018, ktoré začalo skôr ako konanie sp. zn. 19Csp/3/2018. Zastavenie konania v časti o zaplatenie istiny zaviniť žalobca, ktorý si nárok na náhradu škody uplatnil nielen v trestnom konaní, ale ďalšou žalobou aj v civilnom konaní. Keďže žalovanému preukázateľne žiadne účelne vynaložené trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na ich náhradu nepriznal.

4. Trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2018 zo dňa 11.01.2018 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže, keď od presne nezisteného dňa do 26.04.2017 v obci Staré Hory, okres Banská Bystrica, v rodinnom dome popisné č. 364 neoprávnene odoberal elektrickú energiu, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 6.476,36 Eur. Právoplatnosťou trestného rozkazu bol súd prvej inštancie v zmysle § 193 CSP v otázke, že sa žalovaný dopustil prečinu krádeže a že ním spáchal väčšiu škodu, k náhrade ktorej bol aj v adhéznom konaní zaviazaný, viazaný.

5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v občianskoprávných vzťahoch, akým vzťah medzi žalobcom a žalovaným bezpochyby je, sa úroky z omeškania spravujú ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Ide o tzv. zákonné úroky z omeškania, ktoré pre prípad omeškania dlžníka s plnením záväzku priznáva priamo zákon.

6. Podľa súdu prvej inštancie obrane žalovaného, že žalobca nemá právo na úroky z omeškania po 01.05.2018, od kedy žalovaný pravidelne splácal istinu v žalobcom odsúhlasených splátkach, nemožno bez ďalšieho priznať úspech, nakoľko žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca vzdal práva na zákonné úroky z omeškania, resp. ani existenciu inej dohody ohľadom príslušenstva pohľadávky žalobcu. Práve naopak, z predloženej písomnej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným bolo zrejmé, že medzi stranami nedošlo k uzatvoreniu dohody o plnení dlhu v splátkach, keď žalovaný neakceptoval žalobcom navrhnuté alternatívy na poskytnutie splátkového kalendára, pričom žalovaný bol výslovne a opakovane žalobcom upozornený, že odporúčanie žalobcu hradiť dlžnú sumu podľa možností žalovaného za účelom zníženia dlhu nepredstavuje návrh a ani akceptáciu dohody o zaplatení dlhu v splátkach a neovplyvní zákonný postup žalobcu pri vymáhaní pohľadávky.

7. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, keď škodu, ktorá bola žalobcom vyúčtovaná faktúrou č. 9171004380 nezaplatil v dobe jej splatnosti, t.j. do 22.05.2017, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 23.05.2017 do zaplatenia.

8. Súd prvej inštancie nemal za preukázané uzatvorenie dohody medzi žalobcom a žalovaným o určení, kedy možno bezhotovostne hradený peňažný dlh považovať za splnený. Súd prvej inštancie sa s poukazom na § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka stotožnil s argumentáciou žalobcu, že má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy až do toho ktorého dňa, v ktorom boli žalovaným uhrádzané jednotlivé sumy splátok pripísané na účet žalobcu, a nie do toho dňa, v ktorý boli tieto sumy splátok opísané z účtu žalovaného.

9. Súd prvej inštancie mal zo žalobcom predložených výpisov z účtu preukázané, že žalovaný istinu v sume 6.476,36 Eur uhradil žalobcovi postupne, keď na účet žalobcu bola pripísaná dňa 02.05.2018 suma 300,- Eur, dňa 04.06.2018 suma 180,- Eur, dňa 02.07.2018 suma 200,- Eur, dňa 31.07.2018 suma 180,- Eur, dňa 03.09.2018 suma 180,- Eur, dňa 01.10.2018 suma 180,- Eur, dňa 02.11.2018 suma 180,- Eur, dňa 03.12.2018 suma 180,- Eur, dňa 02.01.2019 suma 180,- Eur, dňa 01.02.2019 suma 180,- Eur, dňa 01.03.2019 suma 180,- Eur, dňa 01.04.2019 suma 180,- Eur, dňa 03.05.2019 suma 180,- Eur, dňa 03.06.2019 suma 180,- Eur, dňa 01.07.2019 suma 180,- Eur, dňa 29.07.2019 suma 180,- Eur a dňa 12.08.2019 suma 3.456,36 Eur.

10. Dňa 27.08.2019 bola na účet žalobcu pripísaná suma 296,83 Eur predstavujúca časť úrokov z omeškania. Žalobca vzal žalobu v tejto časti späť, preto súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 296,83 Eur zastavil. Vzhľadom na čiastočné zastavenie konania, súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania v sume 9,24 Eur, ktorý predstavuje rozdiel medzi kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy od 6.476,36 Eur od 23.05.2017 do 02.05.2018, t.j. sumou 306,07 Eur a zaplatenou sumou 296,83 Eur a úrok z omeškania tak, ako bol špecifikovaný vo výroku II. napadnutého rozhodnutia, t.j. vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy odo dňa omeškania s úhradou dlžnej sumy do dňa jej pripísania na účet žalobcu podľa postupného splácania istiny.

11. Pretože žalobca mal úspech v celom rozsahu, priznal mu súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

12. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný proti výroku II. a výroku III. rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolanie a navrhol, aby odvolací súd žalobu žalobcu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, vrátane trov odvolacieho konania.

13. Žalovaný v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ sa jedná o úrok z omeškania priznaný žalobcovi za obdobie od 01.05.2018 do 29.07.2019. Za uvedené obdobie žalobcovi nevznikol právny nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy, keďže žalovaný so súhlasom žalobcu, na jeho písomné odporúčanie z 23.04.2018 splácal dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach, a to vo výške uvedenej žalobcom. Podľa rozhodovacej činnosti súdov tým, že žalobca súhlasil so splátkami dlžnej sumy, neprináležia mu úroky z omeškania za toto obdobie, keďže ich priznanie je v takomto prípade v rozpore s dobrými mravmi.

14. Žalovaný nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že nepreukázal, že by sa žalobca vzdal práva na úroky z omeškania, resp. ani existenciu inej dohody ohľadom príslušenstva pohľadávky. Žalovanému na základe jeho žiadosti o splátkový kalendár bolo žalobcom písomným vyjadrením zo dňa 23.04.2018 oznámené, že nesúhlasí so splátkovým kalendárom, ale hneď druhou vetou mu bolo oznámené, že mu doporučujú, aby mesačne uhrádzal čiastku minimálne vo výške 180,- Eur, čo žalovaný považuje za splátkový kalendár, keďže v ňom bola uvedená aj konkrétna suma. Žalovaný konal v dobrej viere, že mu bol poskytnutý splátkový kalendár, čomu jednoznačne nasvedčuje skutočnosť, že od doručenia vyjadrenia žalobcu z 23.04.2018 každý mesiac pravidelne splácal dlžnú sumu v minimálnej výške 180,- Eur.

15. Žalovaný v odvolaní žiadal, aby súd pri hodnotení dôkazu prihliadal na nerovnocenný právny vzťah medzi ním a žalobcom, keďže ide o spotrebiteľský vzťah a predmetný spor aj bol podľa povahy zapísaný do súdneho registra „Csp“. Žalovaný nerozumie, prečo žalobca, ktorý má právne oddelenie a zamestnáva celú radu advokátov neuviedol žalovanému ako osobe bez právneho vzdelania jednoznačne, že nesúhlasí so splátkami a trvá na jednorazovom zaplatení celej sumy naraz, ale jeho vyjadrenie z 23.04.2018 bolo zavádzajúce. Keby bolo žalovanému jednoznačne oznámené potom, ako bol v adhéznom konaní zaviazaný k náhrade škody, že ju má zaplatiť v celosti, tak by to bol urobil.

16. Žalovaný nepopiera a ani nikdy nepopieral, že mu bol na jeho žiadosť žalobcom zaslaný návrh na splátkový kalendár aj pred jeho vyjadrením z 23.04.2018. V tej dobe sa však proti žalovanému viedlo trestné konanie, kde bola uplatnená škoda a žalovaný s vyčíslením škody nesúhlasil, ale odpor podal oneskorene. Žalovaný nikdy nepopieral, že za predchádzajúce obdobie, kedy neprijal možnosť splácania istiny podľa splátkového kalendára patrí žalobcovi úrok z omeškania a v priebehu konania úrok za obdobie do 01.05.2018 aj dobrovoľne zaplatil.

17. Žalovaný nerozumie, prečo súd prvej inštancie v jeho neprospech vyhodnotil alibistické tvrdenia žalobcu. Zákon predsa nevyklučuje možnosť, že môže požiadať o splátkový kalendár opakovane, čo aj urobil. Vo vyjadrení žalobcu z 23.04.2018 nie je žiadne upozornenie a ani odporúčanie, o ktorom sa zmieňuje súd prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal, že žalobca súhlasil so splátkami a prihliadal na predchádzajúcu písomnú komunikáciu medzi žalovaným a žalobcom. Počas celej doby, ako žalovaný prijal návrh žalobcu a platil minimálne splátky v sume 180,- Eur, mu žiadne odporúčanie a ani upozornenie nebolo žalobcom zaslané.

18. Žalovaný poukázal aj na to, že už súd prvej inštancie v rozhodnutí č.k. 19Csp/3/2018-41 z 19.02.2018 logickými argumentmi vysvetlil žalobcovi, že v danom prípade ide o prekážku litispendencie, avšak žalobca podal nezmyselné, zbytočné odvolanie, kde aj krajský súd vytkol, že si žalobca zrejme nesprávne prečítal a vydedukoval, že sa zastavuje konanie iba čo do istiny, nie do príslušenstva a od žalovaného ako osoby bez právneho vzdelania žalobca žiada, aby pochopil, ako to myslel v jeho písomnom vyjadrení z 23.04.2018, keď na jednej strane v tomto liste v prvej vete tvrdí jedno a v druhej vete si to vyvracia a ešte žalovaného zavedie tak, že mu určí konkrétnu sumu, ktorú má každý mesiac splácať.

19. K výroku o trovách konania žalovaný uviedol, že v záhlaví napadnutého rozhodnutia je označenie súdneho sporu aj ohľadom zaplatenia istiny vo výške 6.476,36 Eur s príslušenstvom a rozhodnutie o trovách konania tak potom evokuje záver, že by si žalobca mohol proti žalovanému úspešne uplatniť aj trovy konania spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku zo žalovanej istiny a v zaplatení súdneho poplatku za nedôvodne podané odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie č.k. 19Csp/3/2018-41 z 19.02.2018, a to i napriek tomu, že konanie čo do istiny bolo právoplatne zastavené z dôvodu prekážky litispendencie a žalobca tak bol procesne neúspešným.

20. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol (§ 373 ods. 3 CSP), že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhuje ho potvrdiť. Súd prvej inštancie zistil riadne skutkový stav a riadne aplikoval súvisiace ustanovenia zákona a rozhodnutie dostatočne aj vyargumentoval. Žalovaný v konaní nepredložil žiadnu podpísanú dohodu o splátkach, preto má žalobca v plnom rozsahu nárok na úroky z omeškania, ktoré si v konaní uplatnil.

21. Podaním zo dňa 17.12.2019 žalovaný ako odvolateľ uviedol (§ 374 ods. 1 CSP), že tvrdenie žalobcu, že nepredložil žiadnu podpísanú dohodu o splátkach je tendenčné. Žalovaný predložil súdu listinné dôkazy, že požiadal žalobcu o splátkový kalendár písomnou formou. V návrhu žalobcovi uviedol aj výšku mesačnej splátky a žalobca tým, že mu písomne oznámil pozmenenú výšku mesačnej splátky urobil nový návrh, s ktorým žalovaný súhlasil a každý mesiac zaplatil žalobcom uvedenú mesačnú splátku. Pokiaľ žalobca má interný predpis ohľadom poskytovania splátok, interné predpisy zaväzujú zamestnancov žalobcu, nie však žalovaného ako externého účastníka právneho vzťahu, preto sa žalovaný odvoláva na všeobecne platné zákonné ustanovenia.

22. Žalovaný opätovne zdôraznil, že medzi ním a žalobcom ide o spotrebiteľský vzťah, kde na jednej strane je žalovaný ako spotrebiteľ, fyzická osoba neznalá práva a na druhej strane veľká spoločnosť zastúpená právnym oddelením. Žalovaný je presvedčený, že nakoľko splácal mesačné splátky každý mesiac a pravidelne podľa dohody, ktorú žalobca nepochopiteľne popiera, nedostal sa za predmetné obdobie do omeškania a žalobca nemá nárok na úrok z omeškania. Žalobca sa ani raz nevyjadril a nevysvetlil, prečo ak nešlo o dohodu, na žiadosť žalovaného o splátkový kalendár reagoval pozmenením a stanovením konkrétnej mesačnej splátky.

23. K vyjadreniu žalovaného ako odvolateľa sa už žalobca nevyjadril, hoci mu súd prvej inštancie vyjadrenie žalovaného doručil a umožnil mu vyjadriť sa (§ 374 ods. 2 CSP).

24. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP).

25. Odvolací súd dokazovanie nezopakoval a nedoplnil, preto bol podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

26. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný bol v Protokole o zistení neoprávneného odberu elektriny č. N 310563 zo dňa 26.04.2017 uvedený ako odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal elektrinu na odbernom mieste Staré Hory č. 364. Z Protokolu ďalej vyplýva, že na odbernom mieste, ktoré je bez merania a bez zmluvy, je napojená trojfázová odbočka, ktorá bola privedená do rodinného domu, kde bol elektromer zdemontovaný dňa 11.07.2013.

27. Listom zo dňa 04.05.2017, označeným ako Neoprávnený odber, žalobca žalovanému uviedol, že pri kontrole odberného miesta dňa 26.04.2017 bol zistený neoprávnený odber elektriny, identifikovaný v zmysle § 46 Zákona č. 251/2012 Z. z. ako odber bez uzavretej zmluvy o pripojení do prenosovej sústavy alebo o pripojení do distribučnej sústavy alebo v rozpore s touto zmluvou. Súčasne žalobca doručoval žalovanému aj faktúru č. 9171004380 zo dňa 04.05.2017 s dátumom splatnosti dňa 22.05.2017, ktorou fakturoval škodu za neoprávnený odber v sume 6.476,36 Eur, ktorá bola žalobcom vyčíslená na základe § 46 Zákona č. 251/2012 Z. z..

28. Upomienkou zo dňa 30.06.2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky 6.476,36 Eur v lehote 7 dní.

29. Listom zo dňa 11.07.2017, označeným ako Povolenie splátok - neoprávnený odber, žalobca dal žalovanému stanovisko na jeho žiadosť o poskytnutie splátkového kalendára, keď uviedol, že podľa interných predpisov žalobcu pri pohľadávke nad 3.000,- Eur sa poskytuje splátkový kalendár formou notárskej zápisnice ako exekučného titulu s tým, že notársku zápisnicu vypracuje notár a na podpis sa osobne k notárovi dostavia obe dotknuté strany. Ak žalovaný nesúhlasí s týmto postupom, druhá možnosť je uhradiť sumu prevyšujúcu 3.000,- Eur, teda 3.476,36 Eur a po pripísaní tejto čiastky na účet žalobcu sa vypracuje splátkový kalendár na zostatkovú hodnotu, t. j. na sumu 3.000,- Eur na 12 mesiacov. Ak žalovaný nesúhlasí ani s druhou možnosťou, žalobca mu odporúča uhrádzať pohľadávku priebežne. Ďalej žalobca uviedol, že pohľadávka bude postúpená na vymáhanie súdnou cestou v aktuálnej výške k dátumu postúpenia.

30. Listom zo dňa 27.07.2017, označeným ako Povolenie splátok - odpoveď žalovaný žiadal žalobcu o vypracovanie splátkového kalendára na dlžnú sumu 6.476,36 Eur vo výške mesačnej splátky 100,- Eur tak, ako to navrhol v liste zo dňa 16.06.2017.

31. Listom zo dňa 14.08.2017, označeným ako Povolenie splátok - neoprávnený odber, žalobca žalovanému na základe opätovnej žiadosti zo dňa 27.07.2017 o poskytnutie splátkového kalendára oznámil, že podľa jeho interných predpisov nie je možné poskytnúť splátkový kalendár pri pohľadávke nad 3.000,- Eur podľa žiadosti žalovaného. V prípade pohľadávky prevyšujúcej 3.000,- Eur môže žalobca postupovať spôsobom, ako bolo uvedené v jeho liste zo dňa 11.07.2017. Ak žalovaný trvá na poskytnutí splátkového kalendára, nech si vyberie možnosť v rámci interných predpisov žalobcu.

32. Listom zo dňa 12.09.2017, označeným ako Povolenie splátok - neoprávnený odber, žalobca žalovanému uviedol, že v liste zo dňa 11.07.2017 ho informoval o možnosti poskytnutia splátkového kalendára podľa interných predpisov žalobcu. Pri pohľadávke nad 3.000,- Eur, čo je aj prípad žalovaného sú len dve možnosti poskytnutia splátkového kalendára, žiadnu z týchto možností však žalovaný neakceptoval. Ďalšiu možnosť žalobca neposkytuje. Pokiaľ žalobca v informačnom liste odporučil hradiť dlžnú sumu aspoň podľa možností žalovaného, šlo len o odporúčanie v záujme žalovaného, za účelom zníženia dlhu voči žalobcovi. Uvedené odporúčanie nepredstavuje návrh a ani akceptáciu dohody o zaplatení dlhu v splátkach a neovplyvní zákonný postup vymáhania pohľadávky žalobcu.

33. Listom zo dňa 19.10.2017, označeným ako Žiadosť o povolenie splátok za neoprávnený odber - na vedomie, žalobca žalovanému oznámil, že k jeho žiadosti zo dňa 20.09.2017 o vystavenie splátkového kalendára vo výške 150,- Eur mesačne dáva zamietavé stanovisko. V zmysle predpisov žalobcu je možné poskytnúť splátkový kalendár maximálne na 24 mesiacov. Pri výške dlhu žalovaného 6.476,36 Eur mesačne a mesačnej splátke 150,- Eur by k úhrade dlhu došlo za cca 43 mesiacov. Zároveň žalobca žalovanému oznámil, že faktúra žalobcu za neoprávnený odber bude postúpená právnej sekcii na ďalšie konanie.

34. Z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2018 zo dňa 11.01.2018, právoplatného a vykonateľného dňa 08.02.2018 vyplýva, že žalovaný bol uznaný vinným za to, že od presne nezisteného dňa do 26.04.2017 v obci Staré Hory, okres Banská Bystrica, v rodinnom dome popisného čísla 364 neoprávnenne odoberal elektrickú energiu takým spôsobom, že poškodil prírodný kábel medzi poistkovou skrinkou na elektrickom stĺpe, ktorý viedol do elektromerového rozvádzača, pričom pred elektrickým rozvádzačom pripojil trojfázovú odbočku, ktorá viedla priamo do rodinného domu, čím spôsobil pre spoločnosť žalobcu škodu krádežou elektrickej energie vo výške 6.476,36 Eur.

rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa ďalšie dôvody.

47. Žalovaný v konaní na súde prvej inštancie, rovnako aj v odvolacom konaní, zotrval na tvrdení, že za obdobie od 01.05.2018 žalobcovi nevznikol právny nárok na úrok z omeškania, pretože žalovaný so súhlasom žalobcu v pravidelných mesačných splátkach dlhovanú sumu splácal, a to vo výške uvedenej žalobcom v písomnom odporúčaní z 23.04.2018.

48. Dlžník je povinný splniť dlh včas, t.j. v čase splnenia, ktorý môže byť určený dohodou strán, právnym predpisom, rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. V ostatných prípadoch je časom splnenia prvý deň po tom, čo veriteľ dlžníka o splnenie požiadal. Dlžník môže na základe dohody s veriteľom splniť dlh aj v splátkach. Plnenie v splátkach znamená, že veriteľ a dlžník sa vopred dohodnú o podmienkach splatnosti, teda o výške a čase plnenia jednotlivých splátok.

49. Medzi veriteľom a dlžníkom môže dôjsť k dohode o tom, že dlh sa bude plniť v splátkach aj vtedy, ak sa dlh stal už splatný. Zo žiadneho zákonného ustanovenia pritom nevyplýva, že ak nedôjde medzi veriteľom a dlžníkom k dohode o splátkach, žeby dlžník nemohol opakovane žiadať veriteľa o povolenie splácať dlh v splátkach. Vždy sa však vyžaduje zhoda vôle veriteľa a dlžníka o podmienkach splatnosti, a to v písomnej forme, na ktorej žalobca nesporne trval. Bolo preto na žalovanom, aby preukázal, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k písomnej dohode, že od 01.05.2018 bude žalovaný dlh plniť v mesačných splátkach vo výške po180,- Eur.

50. Žalobca v liste zo dňa 23.04.2018 žalovanému výslovne uviedol, že: „Nesúhlasíme so splátkovým kalendárom, nakoľko naša spoločnosť Vám už 2-krát expedovala Uznanie dlhu a Dohodu o splátkach na podpis, ale ani raz sme neprijali podpísané podklady o čo sme písomne žiadali.“. Takto písomne prejavenu vôľu žalobcu, aj s poukazom na výkladové pravidlá slovom vyjadreného právneho úkonu je potrebné bez akýchkoľvek pochybností vykladať ako nesúhlas žalobcu so splátkovým kalendárom, teda ako žalobcom výslovne prejavenu vôľu, aby žalovaný dlh neplnil v splátkach.

51. Je pravda, že následne žalobca v liste zo dňa 23.04.2018 uviedol: „Doporučujeme, aby bola z Vašej strany mesačne uhradená čiastka, a to minimálne 180,- Eur. “. Ak by malo ísť o súhlas žalobcu so splátkami, resp. návrh žalobcu na úhradu dlhu žalovaného mesačnými splátkami v sume 180,- Eur, bolo potrebné uviesť, a teda dohodnúť so žalovaným aj ďalšie podmienky splácania, a to najmä dátum úhrady, t.j. splatnosti jednotlivých splátok, ako aj jednoznačnú výšku splátky, nielen údaj, že splátka má byť minimálne v sume 180,- Eur. Preto prejav žalobcu v písomnom úkone zo dňa 23.04.2018, nielen podľa jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle žalobcu, nie je možné vykladať ako súhlas žalobcu so splácaním dlžnej sumy vo výške 180,- Eur mesačne, tak ako to žalovaný tvrdil v odvolaní.

52. Medzi stranami prebiehala písomná komunikácia aj v predchádzajúcom období a žalobca listami zo dňa 11.07.2017, zo dňa 14.08.2017, zo dňa 12.09.2017 a zo dňa 19.10.2017 opakovane žalovanému uvádzal, za akých podmienok je možné dohodnúť úhradu dlhu žalovaného v splátkach. Je pritom irelevantné, že žalobca pri určení podmienok vychádzal zo svojich interných predpisov. Je právom a nie povinnosťou žalobcu ako veriteľa súhlasiť s tým, že sa dlh dlžníka nesplatí naraz, ale v splátkach a rovnako bolo jeho právom určiť výšku splátok, a tým aj maximálnu dobu, po ktorú by žalovaný dlh splácal.

53. Navyše, žalobca žalovanému už v liste zo dňa 11.07.2017 odporučil, že ak aj nebude súhlasiť so žiadnym návrhom žalobcu na splátkový kalendár, nech uhrádza pohľadávku priebežne. Listom zo dňa 12.09.2017 žalobca žalovanému uviedol, že pokiaľ mu odporučil hradiť dlžnú sumu aspoň podľa jeho možností, šlo len o odporúčanie v záujme žalovaného, výlučne za účelom zníženia dlhu. Uvedené odporúčanie však nepredstavuje návrh a ani akceptáciu dohody o zaplatení dlhu v splátkach a nemá ani žiaden vplyv na zákonný postup vymáhania pohľadávky žalobcom.

54. Vyjadrenie žalobcu zo dňa 23.04.2018 preto nebolo zavádzajúce, pričom každý, a teda aj žalovaný ako osoba bez právneho vzdelania, musela tento písomný prejav žalobcu vykladať len tak, že žalobca s úhradou dlhu žalovaného v splátkach, a to aj z dôvodu, že žalobca opakovane zasielal žalovanému na podpis dohodu o splátkach, ktorú žalovaný nepodpísal, nesúhlasí.

55. Žalovaný bol pritom na zaplatenie istiny zviazaný už v adhéznom konaní. Ani z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2018 zo dňa 11.01.2018 nevyplýva, že by bolo bývalo žalovanému týmto rozhodnutím povolené hradiť dlh v splátkach, hoci v zmysle § 287 ods. 2 Trestného poriadku môže súd v odôvodnených prípadoch vo výroku o povinnosti obžalovaného na náhradu škody vysloviť, že záväzok má byť splnený v splátkach a súčasne určiť podmienky splatnosti splátok. Žalovaný bol preto povinný právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie rešpektovať. Žalobca nemal povinnosť po skončení trestného konania oznámiť žalovanému, že má dlh uhradiť v celosti a ani zasielať mu ďalšie odporúčania a upozornenia tak, ako to žalovaný uviedol v odvolaní.

56. Skutočnosť, že žalobca nedal návrh na začatie exekúcie, hoci trestný rozkaz predstavoval exekučný titul, tiež nie je možné vyhodnotiť ako súhlas žalobcu s úhradou dlhu v splátkach. Žalobca tým len predišiel vzniku trov exekučného konania, ktoré by musel nahradiť žalovaný ako povinný, preto povinnosť žalovaného uhradiť dlh vcelku zostala nezmenená.

57. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný nepreukázal, že žalobca súhlasil, resp. navrhol úhradu dlhu v mesačných splátkach v sume 180,- Eur a že by bola bývala o splácaní dlhu v splátkach uzavretá medzi žalobcom a žalovaným písomná dohoda, na uzavretí ktorej žalobca trval. Súd prvej inštancie preto vec správne právne posúdil, keď žalobu žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania posúdil ako dôvodnú za celé obdobie, počas ktorého nebol dlh žalovaným splnený, teda aj za obdobie od 01.05.2018 do 12.08.2019.

58. Úrok z omeškania je zákonnou sankciou za porušenie povinnosti dlžníka riadne a včas splniť svoj peňažný dlh. Pretože žalovaný svoj dlh riadne a včas nesplnil a medzi stranami nedošlo k dohode o plnení v splátkach, priznanie práva žalobcu na úrok z omeškania nie je ani v rozpore s dobrými mravmi.

59. Civilný sporový poriadok má v ustanoveniach § 290 a nasl. osobitnú úpravu sporov s ochranou slabšej strany. Medzi spory s ochranou slabšej strany patria aj spotrebiteľské spory, ktorými je podľa § 290 CSP spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

60. Prejednávaná vec je na súde prvej inštancie zapísaná v súdnom registri „Csp“, keď podľa Prílohy 1, časť II. bod B, ods. 5 Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy sa do súdneho registra „Csp“ zapisujú spory zo spotrebiteľských zmlúv. V praxi sa však môžu vyskytnúť prípady, že vec je zapísaná do nesprávne určeného súdneho registra. Ak v lehote najneskôr do 30 dní od zapísania do nesprávne určeného súdneho registra vec nie je prevedená do správne určeného súdneho registra, podľa § 152 ods. 9 Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. dokončí vec senát alebo samosudca podľa pôvodného pridelenia. Skutočnosť, do ktorého súdneho registra je vec zapísaná preto nepreukazuje, že sa naozaj jedná o druh sporu, ktorý sa do daného súdneho registra zapisuje.

61. Spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V rozhodnom období však žalovaný nemal so žalobcom uzatvorenú žiadnu zmluvu o dodávke elektriny alebo akúkoľvek inú zmluvu, ktorá by mala charakter spotrebiteľskej zmluvy. Medzi žalobcom a žalovaným tak nešlo o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, ale o zodpovednostný vzťah z titulu náhrady škody. Žalovaný preto nemal v spore postavenie spotrebiteľa, ktoré by mu priznávalo pozíciu slabšej strany v konaní.

62. Súd prvej inštancie v odseku 37 napadnutého rozhodnutia uviedol: „Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný bol zviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu škody v celkovej sume 6.476,36 Eur právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/3/2018 zo dňa 11. 01. 2018 na základe identického skutkového stavu ako v tomto konaní, keď zároveň v tejto časti (6.476,36 Eur) bolo dané konanie (sp. zn. 19Csp/3/2018) pre prekážku litispendencie zastavené, predmetom tohto konania zostalo už len zaplatenie žalobcom uplatneného úroku z omeškania.“. Súd prvej inštancie pritom aj v odseku 9 uznesenia č.k. 19Csp/3/2018-41 zo dňa 19.02.2018 uviedol, že „po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude v konaní pokračovať, pričom predmetom konania bude zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.476,36 Eur od 23.05.2017 do zaplatenia.“.

63. Hoci teda súd prvej inštancie správne uviedol, že po právoplatnom zastavení konania v časti o zaplatenie istiny predmetom konania zostalo už len zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6.476,36 Eur a aj v napadnutom rozhodnutí správne rozhodol len o nároku žalobcu na úrok z omeškania, v záhlaví napadnutého rozhodnutia nesprávne uviedol, že predmetom konania je „zaplatenie 6.476,36 Eur s príslušenstvom“.

64. Odvolací súd preto podľa § 224 v spojení s § 378 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie v záhlaví v časti predmetu konania opravil tak, že správne má byť „o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6.476,36 Eur“.

65. Predmetom konania, o ktorom súd prvej inštancie rozhodoval v napadnutom rozhodnutí tak bolo už len zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6.476,36 Eur od 23.05.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v celom rozsahu ako dôvodný, pričom čiastočné zastavenie konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sume 296,83 predstavujúcej časť z kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6.476,36 Eur od 23.05.2017 do 02.05.2018 procesne zaviniť žalovaný, ktorý po začatí konania žalobcovi úrok z omeškania čiastočne zaplatil.

66. Keďže súd prvej inštancie v uznesení č.k. 19Csp/3/2018-41 zo dňa 19.02.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 19Csp/3/2018-95 zo dňa 24.07.2018 konanie v časti o zaplatenie istiny právoplatne zastavil a právoplatne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania týkajúcich sa istiny a keď odvolací súd záhlavie napadnutého rozhodnutia v časti predmetu konania opravil tak, že týmto zostal len nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6.476,36 Eur, súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% len vo vzťahu k úrokom z omeškania zo sumy 6.476,36 Eur, a nie aj z istiny 6.476,36 Eur.

67. Vychádzajúc z konštatovaných skutočností dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku II. a výroku III. vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

68. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).